

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: M. A. M. H.
e.č. X
st. přísl. X
pobytem X
adresa pro doručování: X

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2020, č. j. OAM-486/ZA-P07-LE31-2020,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2020, č. j. OAM-486/ZA-P07-LE31-2020 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní

ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o azylu“).

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval obsah správního spisu a dosavadní průběh řízení. Podle údajů poskytnutých k žádosti ze dne 7. 8. 2020 je žalobce arabské národnosti a vyznává sunnitský islám. Při pohovoru téhož dne dále uvedl, že ze své vlasti vycestoval kvůli špatné ekonomické situaci nejprve do Turecka na základě tureckého víza, kde pobýval 11 měsíců, a poté cestoval nelegálně kamionem. Neví přesně, kdy dorazil do ČR, ale pravděpodobně se tak stalo cca před 5 týdny. Je zdravý a nemá žádná omezení. V Egyptě je nedostatek práce. Proto odcestoval do EU, aby tu vydělal peníze a vybudoval si budoucnost. Ve vlasti žádné potíže neměl, kromě incidentu s jedním státním zástupcem, který však jeho rodina urovnala. V případě svého návratu do vlasti se ničeho neobává, ale navrátit se nechce.
3. Žalovaný uvedl, že v řízení bylo objasněno, že důvodem podání žádosti jsou ekonomické důvody. Žalovaný dále vycházel z Informace MZV ČR ze dne 10. 3. 2020, Informace oddělení zahraničních a evropských záležitostí OAMP (MV) Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 22. 5. 2020. Žalobce měl možnost se seznámit s podklady pro rozhodnutí, ale nevyužil jí a ani nic nechtěl doplnit.
4. Žalovaný vycházel z ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu a uvedl, že v předmětné věci bylo jasně prokázáno, že důvodem odchodu žalobce z vlasti jsou pouze ekonomické důvody. Jiné důvody žalobce nesdělil a neuvedl v průběhu správního řízení ani žádnou skutečnost, kterou by bylo možno podřadit pod pojem pronásledování či pojem vážné újmy. V případě návratu do vlasti mu navíc nic nehrozí.
5. Žalovaný uzavřel, že žalobce podal žádost pouze z ekonomických důvodů a zároveň neuvedl žádné skutečnosti svědčící o pronásledování či hrozbě vážné újmy. Proto byla jeho žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná.

III. Žaloba

6. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce uvedl, že je napadá v celém rozsahu výroku. Žalobce má za to, že žalovaný nesprávně vyhodnotil jeho žádost jako zjevně nedůvodnou, pokud uvedl, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by byl vystaven pronásledování nebo mu hrozila vážná újma. Žalovaný si totiž neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
7. Žalovaný nepracoval v napadeném rozhodnutí téměř se žádnými informacemi o zemi původu žalobce. S citovanými zprávami v napadeném rozhodnutí nijak blíže nepracuje. Ačkoliv je pravda, že větší část důkazního břemene leží v tomto případě na žadateli, neznamená to, že by žalovaný mohl prakticky rezignovat na shromáždění přesných a aktuálních informací z různých zdrojů o zemi původu.
8. Žalobce se zároveň domnívá, že uváděl ve správním řízení důvody relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. Má za to, že jeho návrat do Egypta by s ohledem na

celkové životní podmínky představoval rozpor s čl. 2 a 3 Evropské úmluvy o lidských právech (tzv. intenzivní všeobecná nouze vylučující navrácení cizince do země původu).

9. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 17. 9. 2020 uvedl, že popírá oprávněnost žaloby a nesouhlasí s ní, neboť uvedené žalobní námitky neprokazují nezákonnost napadeného rozhodnutí, resp. nemohou zvrátit žalovaným vydané správní rozhodnutí.
11. V průběhu správního řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo objasněno, že motivem odchodu žalobce z vlasti a podání žádosti o mezinárodní ochranu byly výhradně ekonomické pohnutky (výdělek). V jeho vlasti není pro žalobce dostatek práce a nevidí pro sebe žádnou budoucnost. Jiné důvody k odchodu neuvedl a ani nesdělil byť jen nepřímé skutečnosti svědčící o pronásledování nebo hrožící vážné újmě. Závěr žalovaného, že žalobce podal svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany pouze a jen z ekonomických důvodů, je nutno považovat za správný a plně odpovídající jím tvrzeným důvodům.
12. Žádné další důvody či okolnosti, které by měl vzít žalovaný při posuzování jeho žádosti o mezinárodní ochranu v úvahu, žalobce neuvedl a na podporu svých tvrzení nedoložil žádné důkazy. Lze tedy shrnout, že důvodem jeho žádosti a odchodu z vlasti byla výhradně snaha vydělat si peníze, tedy ekonomické důvody. Jelikož žalobce v průběhu správního řízení uváděl pouze ekonomické důvody, byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zcela po právu zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Žalovaný tedy uzavírá, že v rámci důkazního řízení se zabýval všemi skutečnostmi, které žalobce sdělil, zjistil skutečný stav věci a opatřil si potřebné podklady pro rozhodnutí, které vychází z dostatečně a objektivně zjištěného skutečného stavu věci.
13. V této souvislosti je nedůvodná i žalobní námitka, že žalovaný si neobstaral dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož nezjistil stav věci bez důvodných pochybností. Žalovaný trvá na tom, že s ohledem na důvody pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany (pouze ekonomické důvody), s nimiž zákon o azylu nespojuje možnost udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejích forem, jsou žalovaným použité informační zdroje zcela dostatečné pro zjištěný skutkový stav.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě stanovené v ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu.
15. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46

odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).

17. Krajský soud z hlediska skutkového stavu věci vycházel ze **správního spisu**, kde je založeno poskytnutí údajů k žádosti ze dne 7. 8. 2020, kde se jako důvod žádosti uvádí ekonomická situace ve vlasti s tím, že tam žalobce podle svého mínění nemá žádnou budoucnost. Jiný důvod pro udělení mezinárodní ochrany nemá. Ve spisu je založena i kopie protokolu o podání vysvětlení u cizinecké policie ze dne 5. 7. 2020, kde žalobce uvedl, že odešel z Egypta z ekonomických důvodů za účelem pomoci rodině. Dále byl se žalobcem jako žadatelem o azyl proveden pohovor dne 7. 8. 2020, při němž žalobce uvedl, že v Egyptě nebyl spokojený. Ani v Turecku nezůstal kvůli špatné ekonomické situaci. Chtěl jet do Francie. Ve spisu se dále nacházejí zprávy o zemi původu citované v napadeném rozhodnutí. Informace MZV ze dne 10. 3. 2020 se týká situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Informace OAMP Egypt – bezpečnostní a politická situace v zemi (květen 2020) zase stručně dokumentuje politické uspořádání země a stav dodržování lidských práv.
18. Podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu platí, že *žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.* Podle ustanovení § 16 odst. 3 téhož zákona dále platí, že *jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b.*
19. K výkladu citovaných ustanovení krajský soud uvádí, že zjevně nedůvodné žádosti jsou takové žádosti, kdy žadatel neuvádí skutečnosti, které by svědčily o tom, že by žadatel mohl být objektem pronásledování nebo vážné újmy a zároveň existuje ještě alespoň jeden z důvodů uvedených v odst. 1. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (usnesení NSS ze dne 27. 8. 2008, č.j. 5 Azs 60/2008-69) vyplývá, že „*Ustanovení § 12 zákona o azylu vymezuje důvody pro udělení azylu taxativně. Ekonomické důvody mezi ně nepatří (...). Sama stěžovatelka uvádí, že ekonomické důvody mohou být za určitých okolností důvodem ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu, pokud tyto problémy existenčně jednotlivce ohrožují a pokud k nim zároveň došlo z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Aniž by Nejvyšší správní soud posuzoval splnění první podmínky, musí konstatovat, že druhá podmínka [kauzální nexus mezi ekonomickou situací stěžovatelky a azylově relevantními důvody uvedenými v § 12 písm. b) zákona o azylu] není v projednávaném případě splněna a z tvrzení stěžovatelky nevyplývá.*“
20. Krajský soud tedy nejprve posuzoval, zda žalovaný mohl v předmětné věci uplatnit institut zjevné nedůvodnosti žádosti z důvodu podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Z protokolu o pohovoru k žádosti, jakož i z údajů poskytnutých k žádosti i podání vysvětlení cizinecké policii dne 5. 7. 2020 je zcela jasně patrné, že žalobce konzistentně tvrdil to, že odjel do Evropy proto, aby si vydělal peníze (což zkoušel nejprve nějakou dobu neúspěšně v Turecku).
21. Žalobce netvrdil, že by byl pronásledován státními orgány v Egyptě z důvodu uplatňování svých politických práv a svobod, z důvodu náboženského vyznání či

- příslušnosti k určité menšině. Žalobce je arabsky hovořící sunnitský muslim, tedy příslušník většinové společnosti v zemi původu. Přitom má žalobce v Egyptě rodinu. Z jeho tvrzení nevyplývá, že by z Egypta odešel v důsledku existenční hmotné nouze, ale proto, že nevystudoval a nemá tak možnost získat lukrativní zaměstnání.
22. Krajský soud má za to, že úvaha žalovaného o kvalifikaci případu žalobce pod § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu je správná a podmínky aplikace tohoto ustanovení byly naplněny. Žalobci podle dostupných indicií v případě návratu do země původu nehrozí ani pronásledování, ani riziko vážné újmy. Zároveň veškeré důvody, které žalobce uvedl, jsou skutečně důvody ekonomické. Žalobce chtěl v Evropě vydělat peníze. Žádné potíže v zemi původu neměl, přičemž z návratu nemá obavy, ačkoliv se vrátit nechce – opět z důvodu neutěšených vyhlídek zaměstnání.
23. Souhrnně vzato krajský soud nesouhlasí s námitkami žalobce, že žalovaný neshromáždil ve spisu dostatek relevantních podkladů. Samotný azylový příběh žalobce je zcela konzistentně vyložen a nedává prostor pro odlišnou interpretaci. Co se týká zpráv o zemi původu, jsou ve spisu založeny dvě klasické zprávy vytvořené žalovaným (OAMP), které jsou vzhledem k datu vydání napadeného rozhodnutí zcela aktuální a popisují v obecné rovině jak poměry v Egyptě, tak i situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu. K situaci žalobce se váže tvrzení obsažené v Informaci MZV ze dne 10. 3. 2020, že vycestování do zahraničí zejm. z ekonomických důvodů je cílem velké části obyvatelstva. Pokud se tito občané rozhodnou vrátit do Egypta, nemá zastupitelský úřad v Káhiře informace o tom, že by byli následně pronásledováni, neboť ekonomická migrace pomáhá kontrolovat sociální napětí v zemi.
24. Podrobnost odůvodnění napadeného rozhodnutí odpovídá složitosti případu, kdy azylový příběh žalobce nemá žádný politický či diskriminační rozměr, a proto je jasné, že se žalovaný nemusel podrobněji těmito otázkami zabývat.
25. Co se týká tvrzení, že žalobce uvedl relevantní důvody pro udělení mezinárodní ochrany, nelze s tím souhlasit, neboť jak bylo již výše uvedeno, celá jeho argumentace o důvodech opuštění země původu má ekonomický základ a podtext. Zároveň však nejde o situaci, kdy by žalobce byl vystaven „intenzivní všeobecné nouzi“, že by navrácení cizince do takové země znamenalo porušení čl. 3, popřípadě i čl. 2 EÚLP, například vzhledem k jeho osobní situaci (viz k tomu bylo v rozsudku ESLP D. proti Spojenému království ze dne 2. 5. 1997, stížnost č. 30240/96).
26. Krajský soud je přesvědčen, že o takovou situaci se v případě poměrů v Egyptě rozhodně nejedná. Jakkoliv je zřejmé, že sociální situace v této zemi není dobrá, a to zejm. kvůli vysoké míře nezaměstnanosti, nezakládá to ještě situaci intenzivní všeobecné nouze, kterou by bylo možno zohlednit v rámci institutu doplňkové ochrany [§14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu], anebo v rámci humanitárního azylu (§ 14 zákona o azylu). Muselo by se jednat o situaci tzv. humanitární krize, jak potvrzuje i relevantní judikatura (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2007, č.j. 4 Azs 97/2006 - 56).

VI. Závěr a náklady řízení

27. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. února 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce